

မြန်မာပြန်သူ၏ အမှာ

စိတ်သည် လောကကို ဆောင်၏ဟု ဆို၏။ ထိုစိတ်၏ ပဓာန ဆောင်ရွက်မှုမှာ အဓိကအားဖြင့် သုံးမျိုးဖြစ်၏။ တွေ့ကြုံခံစားသိမြင်ခြင်း၊ ဆင်ခြင်သိမြင်ခြင်းနှင့် ထိုးထွင်း သိမြင်ခြင်းတို့ ဖြစ်ကြ၏။ အိန္ဒိယဒဿန ပညာသည် ထိုအသိသုံးမျိုး၏ သမိုင်းဖြစ်ပါသည်။

လူသား၏ အသိပညာသမိုင်းကြောင်းသည် သမိုင်းမတင်မီ ခေတ်ကာလများကတည်းက အခြေတည်ခဲ့ပြီး စာပေဟူသော ပဓာနလက်နက်ကို တီထွင်အသုံးပြုလာနိုင်သောအခါ ခံစားမှုများ၊ အသိပညာများကို မှတ်တမ်းတင်လာနိုင်ခဲ့ပါသည်။ လူတို့၏ အသိပညာကို တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့် ပိုမို ကျယ်ဝန်းလာစေခဲ့ပါသည်။ အိန္ဒိယတိုက်မှ ပေါ်ထွန်းလာခဲ့သော ရိဂ်ဝေဒ (Rg-veda) သည် ကမ္ဘာ့လူသားအားလုံးနှင့် ကမ္ဘာ့စာပေ၏ ပထမဦးဆုံး ကျမ်းဖြစ်ကြောင်း ပညာရှင်များက အသိအမှတ်ပြုထားကြပါသည်။

လူသည် အသိပညာကို မသေမချင်း ရှာဖွေဆည်းပူးနေရ၏။ ထိုထက်ပို၍ ဆိုရလျှင် လူမျိုးနွယ်ကြီး မပျောက်မချင်း အသိပညာကို ရှာဖွေနေရ၏။ လူဟူ၍ ရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး အသိပညာသည် မရှိမဖြစ် လိုအပ်နေသည်သာမက လူတို့၏ ကြိုးပမ်းရှာဖွေမှုကြောင့်လည်း အသိပညာသည် ဆက်လက်တိုးတက်နေမည်သာ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အသိပညာသည် လူအားလုံးနှင့် သက်ဆိုင်နေပါ၏။ လူသားတစ်ဦးချင်းစီ၊ လူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်း တစ်ခုချင်းစီ၌ အကြောင်းတစ်မျိုးမဟုတ် တစ်မျိုးမျိုးကြောင့် အသိပညာကို ကန့်သတ်နေသော "ဘောင်" တစ်ခုခု ရှိချင်ရှိနေနိုင်ပါသည်။ သို့သော် လူသားထုတစ်ရပ်လုံးအတွက် ဆိုရလျှင် အသိပညာကို ကန့်သတ်၍ မရနိုင်ချေ။ အကြောင်းမှာ လူ၌ မျိုးဆက် ပြန့်ပွားခြင်းဟူသော သဘာဝကိစ္စဖြင့် အသိပညာကို လက်ဆင့်ကမ်းပေးခြင်း ရှိနေသောကြောင့် ဖြစ်ပါ၏။ လူတစ်ဦးချင်းစီသည် သေဆုံးပျောက်ကွယ်သွားနိုင်သော်

လည်း လူသားမျိုးနွယ် အစဉ်အတန်းကြီးမှာမူ မည်သို့မျှ မခန့်မှန်းနိုင်လောက်အောင် အခွန်ရည်ကြာ တည်ရှိနေမည် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုလူသားမျိုးနွယ် အစဉ်အတန်းကြီး ပျောက်ဆုံး ကွယ်ပသွားမှသာလျှင် အသိပညာ ရှာဖွေရေးဟူသော လူသဘာဝ ကိစ္စသည်လည်း ရပ်တန့်သွားမည် ဖြစ်ပါ၏။ ထို့ကြောင့် လူနှင့် အသိပညာ ရှာဖွေရေးသည် ထာဝရဒွန်တွဲနေမည်သာ ဖြစ်ပါ၏။

လူအမျိုးမျိုး၊ ပညာရှင်အမျိုးမျိုး၊ ဂိုဏ်းအမျိုးမျိုး၊ ဝါဒအမျိုးမျိုး၊ အယူအဆ အမျိုးမျိုးတို့သည် လူသား၏ သိမှုကိစ္စကို တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်းနည်းဖြင့် ပိုမိုကျယ်ပြန့်၊ ပိုမိုပြည့်စုံလာစေပါသည်။ ထိုအသိပညာတို့၏ စွမ်းအားအဟုန်တို့ကြောင့် လူသားမျိုးနွယ် တစ်ခုလုံး၏ သိမှုကိစ္စသည် ပိုမို မြင့်တက်လာပြီး လူ့သမိုင်းစဉ်ကိုပါ ပြောင်းလဲစေပါသည်။ လူသား၏ အသိပညာ ရှာပုံတော်သည် လူ့သမိုင်းနှင့်အတူ ဆက်လက်တည်ရှိနေပါမည်။ အသိပညာကိစ္စဟု ဆိုရာ၌ လူ၏ သူ့ကိုယ်သူ သိမြင်ခြင်းနှင့် သူ့နေထိုင်ရာ မဟာစကြဝဠာကို သိနားလည်ခြင်းလည်း ပါဝင်နေပါသည်။ ထို့ကြောင့် အသိပညာ ရှာဖွေရေးနှင့် အသိပညာ တိုးပွားကျယ်ပြန့်ရေးသည် လူတို့၏ မွေးရာပါတာဝန်ဟု ယူဆအပ်ပါသည်။

အိန္ဒိယဒဿနသည် လူ့သမိုင်း၌ အစဉ်အလာ ကြီးမားလှသော အသိပညာ ရှာပုံတော် တစ်ခုဖြစ်ပါ၏။ ရှည်လျားလှသော သမိုင်းစဉ်တစ်လျှောက် ဒဿနအမျိုးမျိုး၊ ဂိုဏ်းအမျိုးမျိုး၊ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှု အမျိုးမျိုးတို့သည် အိန္ဒိယမြေပေါ်တွင် အမြစ်တွယ် ဖြစ်တည်ခဲ့ပါသည်။ ထိုဂိုဏ်း၊ ထိုဝါဒ အချို့သည် ယနေ့ထက်တိုင် တည်ရှိနေပြီး နောင်ကာလ ရှည်ကြာစွာ ဆက်လက်တည်ရှိနေဦးမည်ဟုလည်း မှန်းဆရပါသည်။

An Introduction to Indian Philosophy ကို ဘာသာပြန်ရာတွင် အချို့နေရာများ၌ ချန်လှပ်ထားသည်များ ရှိပါ၏။ အထူးသဖြင့် Chapter I၊ General Introduction ၌ The common characters of the Indian Philosophy နှင့် A brief sketch of the systems ခေါင်းစဉ်ခွဲနှစ်ခုတို့ ဖြစ်ပါသည်။ ပထမခေါင်းစဉ်ခွဲကို ချန်လှပ်ထားခြင်းမှာ ယေဘုယျလက္ခဏာတို့ကို တင်ပြရာ၌ ပညာရှင်တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ကွဲပြားနေကြရာ အငြင်းပွားဖွယ်ကို ရှောင်ရှားလို၍ ဖြစ်၏။ ဒုတိယခေါင်းစဉ်ခွဲကို ချန်ထားခဲ့ခြင်းမှာ ၎င်းသည် ဤစာအုပ်ပါ ဂိုဏ်းကိုးဂိုဏ်းကို အကျဉ်းချုပ် တင်ပြထားခြင်းဖြစ်ရာ အကြောင်းအရာ နှစ်ခါထပ်၍ ရှုပ်ထွေးမှုကို ရှောင်ရှားနိုင်ရန် ဖြစ်ပါသည်။

ဤဘာသာပြန်စာအုပ်ကို ဒဿနိက ဗေဒကို စိတ်ဝင်စားကြသည့် ရဟန်းရှင်လူများ အထူးသဖြင့် ဒဿနိကဗေဒ ဘာသာရပ်ကို သင်ကြားနေကြသော ဆရာ၊ ဆရာမများ၊ ဒဿနိကဗေဒကို အထူးပြုလေ့လာ သင်ယူနေကြသော ကျောင်းသား ကျောင်းသူများ အတွက် ရည်ညွှန်းအပ်ပါသည်။ ဤဘာသာပြန်စာအုပ်၏ အကူအညီဖြင့် အိန္ဒိယဒဿနိက

ဗေဒကို အသေးစိတ် ကျယ်ပြန့်စွာ ဆက်လက်၍ Depth study လေ့လာနိုင်စေရန် ကြိုးစား၍ ဘာသာပြန်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သိစိတ်၏ အလိုဆန္ဒနှင့်အညီ ဤ "အိန္ဒိယဒဿနပညာ" စာအုပ်ကို ဖတ်ရှုပြီး စာဖတ်သူ၏ အသိပညာ မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းကို ပိုမိုကျယ်ပြန့်စေသည် ဆိုပါလျှင် ထိုအကျိုးကျေးဇူးသည် စာဖတ်သူက သူ့ကိုယ်သူ ပေးအပ်သော လက်ဆောင်မွန်ဖြစ်ပါ၏။ အကယ်၍ ဘာသာပြန်ချွတ်ချော် အားနည်းချက်များကို တွေ့ရှိရပါက မိမိကိုယ်တိုင် ဘာသာပြန်ခြင်းဟု မှတ်ယူ၍ ပြင်ဆင်ဖြည့်စွက် လေ့လာကြရန် တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။

ဤဘာသာပြန်၏ မူရင်းစာအုပ်ကို ရေးသားပြုစုခဲ့ကြသော ပါမောက္ခ သတ်တစ် ချန္ဒရ ချတ္တာဂျီး (Satischandra Chatterjee) နှင့် ပါမောက္ခ မိရိန္ဒရ မိုဟန်ဒတ္တ (Dhirendra Mohan Datta) တို့ကို ကျေးဇူးတင်ပါ၏။ ဤဘာသာပြန်စာအုပ်ဖြင့် ဝဲခူးမြို့၊ သာသနာ့မဏ္ဍိုင် ပါဠိတက္ကသိုလ်ကျောင်းတိုက်၊ မူလပဓာန နာယကဆရာတော် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တ ပညာဇောတ ဆရာတော်နှင့် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၊ ဒဿနိကဗေဒ ဌာန၊ ပါမောက္ခ၊ ဌာနမှူး ဆရာ ဦးသိန်းစံ (နန္ဒာသိန်းစံ) တို့၏ ခြေတော်အစုံကို ဦးစိုက်ကန်တော့အပ်ပါသည်။

ဤအိန္ဒိယဒဿနပညာအတွက် အမှာစာချီးမြှင့်ပေးသော ဆရာဦးအောင်မွန် (မြတ်ဆုမွန်) ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ပါသည်။